

BUKAERAKO DISKURTSOA. MITXEL LAKUNTZA

Ekainak 3, 2025

Eskerrik asko, eskerrik asko Batzorde Eragile honetan jarri duzuen konfiantzarengatik.

Talde bat aukeratu duzue, zuek bezala, duen onena emango duena kongresu honek erabaki dituen ildoekin aurrera egiteko. Hori da Nazio Batzordearekin batera hurrengo lau urteetarako dugun lana eta erronka.

Ibilbide, profil eta izaera ezberdineko kideek osatzen dugu sindikatu honetako zuzendaritza. Ikuspegi eta ekarpen ezberdinak behar ditugu, guzti horiek ezinbestekoak direlako eztabaida, plangintza eta ekimenetan asmatzeko.

Elkar zainduz eta pasioz ekingo diogu erronkari. Elkar zainduz, eginkizun militante honetan, denok babesa eta laguntza behar dugulako, zuzendaritza barne. Elkar zaintza jaso eta eman behar denean. Sindikatu honetako eskualde, federazio eta sekzio sindikal bakoitzean talde babesa indartzen saia gaitezen.

Horretan datza gure indarra, indar kolektiboa da gurea.

Esan bezala, pasioaz ere ekingo diogu gure lanari. Guk egiten dugun sindikalismo mota ezin delako pasiorik gabe egin. Konbikzioa, elkartasuna eta determinazioa behar dira. Horregatik emozionatzen gara lortzen dugun garaipen bakoitzarekin. Garaipen horietako bakoitzean jabetzen gara sindikatu honen handitasunaz.

Milaka langileen bizitzak hobetzen ditugu gure ekimen kolektiboarekin. ELAren sendotasunak aukera bat ematen die herri honetako langile guztiei; zapalduta dauden langile orori, egoera zaurgarrienetan dauden langileei. Sindikatua defentsa kolektiborako indarra da.

Zapalduta dagoen orok, borrokatu nahi duen orok, hemen dauka toki bat. Ez da inor soberan. ELA delako herri honetako langileek duten tresnarik sendoena!

Lau ideia nagusi, ondorio batzuk partekatu nahi ditugu zuekin gaur:

1.Ez da egia sindikalismo osoa krisian dagoenik

Denak ez. Krisi egoeran daude, hain zuzen ere, kontraboterea eta konfrontazioaren alde egin ez duten sindikatu eta eragileak.

Bizi dugun oldarraldi neoliberal baten aurrean, bitartekaritza, moderazio eta kontenzio ereduaren aldeko eredia krisian dago.

Sindikatuok ez gaude langileen aldarriak eta nahiak geldiarazteko, baizik eta okerren daudenen borroka antolatzeke. Eta horrek ez du sekula atxikimendu eza sortzen langileen artean; borroka sindikalak sortzen du atxikimendua, ilusioa eta militantzia.

2.Eredu sindikalaren lehia irabazi dugu

"Ez dago etorkizunik elkarrizketa sozialeko mahietatik kanpo", esan zuen Nafarroako Lehendakariak, Maria Chivitek, orain dela urte batzuk.

3.Ekibokatzen zen. Nafarroan eta EAEn, elkarrizketa sozialaren alde egin duten sindikatuek behera egin dute.

Gobernuek eta patronalek muntatzen dituzten mahai horietan banatzen den diru publikoak ezin du errealitate bat ezkutatu: mahai horietatik ez da ezer onik ateratzen langileentzat, ez dago inolako emaitzarik.

Hori da porrotaren argazkia. Babesik eta emaitzarik eza.

Gure errealitatea beste batekoa da. Konfrontazio eta kontrabotereko ereduari esker lortu ditugu prekarietatearen kontrako garaipenak, hitzarmen gehiago eta hobeak.

Borrokarako prestatzen ez duenak ez du zer eginik.

Horregatik defendatzen dugu: greba egiteko gaitasuna dugunean, lan-baldintzak hobetzeko ateak zabaltzen direla.

Errespetua antolakuntzaren bitartez lortzen da, langileak batuz eta indartuz.

Greba da uzten diguten aukera bakarra. Eta grebaz ari garela, gutaz esaten diren lau gezur argi utzi nahi ditut:

- i. **"Gatazka helburu bat da bere horretan"**

Gezurra da. Patronalak edo administrazioak edukiak jartzen dituenean, ELAk sinatzen du. Helburua hitzarmen onak lortzea da, baina askotan hori ez da posible gatazkarik gabe.

- ii. **"Greba ezin da lehendabiziko aukera izan" (Lehendakaria)**

Eta noiz izan da? Grebak egiten dira langileen oinarritzko aldarrikapenek erantzunik ez dutenean. Patronalek eta administrazioek beti dute aukera grebarik egon ez dadin. Lehendakariaren arazoa da grebak egin arte ez dela langileekin gogoratzen. Zenbat urte eta bilera behar izan dira Osakidetzan, hezkuntzan, zahar-egoitzetan akordioak erdiesteko?

Grebarik nahi ez badu, Lehendakariak badaki bidea: autoritarismoa alboratu eta negoziazioari bide eman diezaiola.

Grebari esker gainditzen dugu blokeo hori, eta horregatik lortzen ditugu hitzarmenak. Horregatik, Euskal Herria da salbuespen sindikal bat.

- iii. **"ELAk bere interes korporatiboak lehenesten ditu"**

ELAk lortzen ditu hitzarmen onenak. Hitzarmen horiek afiliatuei esker lortzen dira, horiek egiten dute posible sindikatua, baina afiliatu gabe daudenei ere aplikatzen zaizkie.

Beraz, sindikatua sendotzen duen heinean, edozein sindikatuarentzat langileak afiliatzea lehentasun bat izan beharko luke.

- iv. **"ELA ez da gai akordioetara iristeko" (Aitor Esteban)**

Hau da onenetako bat. Deskonektatuta egon behar da herri honen errealitatetik ez jakiteko zein sindikatuak lortzen dituen hitzarmen gehien.

ELA da urtero hitzarmen gehien lortzen dituen sindikatua. Urtero 250 hitzarmen baino gehiago. Eta gainera, estatistiken arabera, hitzarmen onenak.

Horrelako gezur eta fundamenturik gabeko adierazpenekin osatzen da ELAren aurkako errelatoa.

Baina esaten edo egiten duguna baino, badago jasan ezin duten gauza bat: 104.000 afiliatuk osatzen duten sindikatu baten sendotasuna.

Hori da benetan jasan ezin dutena sindikatu honen babes eta sendotasuna!

3.Oinarrizko eskubide bat da politikan eragitea

Politika egin dugu, egiten dugu eta egingo dugu aurrerantzean. Osakidetza politika da, zaintza-sistema politika da, etxebizitza politika da, fiskalitatea politika da... dena politika da, eta politika horiek bete-betean eragiten dute langile-klasearengan.

Horregatik ez dugu onartuko herri honetako sindikatu nagusiaren politikan eragiteko zilegitasuna ezbaian jartzea.

Behin eta berriz, herri honetako patronalak eta alderdi batzuk ezbaian jartzen dute sindikatu honen oinarrizko eskubideak: adierazpen askatasunarena eta askatasun sindikalarena.

Ez da egia gizarte batean dagoen zilegitasun politiko bakarra hauteskunde politikoetatik jaiotzen denik. Gizarte zibila osatzen dugun eragile ezberdinek zilegitasun osoa dugu, oinarrizko eskubideak dauzkagun heinean, politikan eragiteko.

Non dago idatzita herri honetako sindikatu nagusiak ez duela zilegitasunik politikan eragiteko?

Zein kontzepzio demokratikoa dute herri honetako alderdi eta patronal batzuk?

Patronalak eta gobernuek margen txiki batzuk uzten dituzte negoziatziorako. Mezua argia da: ez dago aukerarik funtsezko aldaketarako. Eta guk negoziazio kolektiboan eta politikan funtsezko aldaketak behar ditugu.

Soilik ados daudenen eragileen iritzi eta jarduerak onartzen dira. Adostasun horretatik kanpo kokatzen garenean, gure zilegitasuna ezbaian jartzen dute.

Ez dago demokraziarik eragile eta sindikatuen oinarrizko eskubideak ez badira errespetatzen. Horrek beste izena du, eta ez da demokrazia.

ELA herri honetako lehenengo sindikatua da, eta horretan datza gure zilegitasuna eta gure indarra: langileek egunero ematen digutena.

Politika egiten dugu, besteak beste gutxieneko soldataren aldeko kanpainarekin. Eta politika egitera goaz herri honen estatus politiko berri bat aldarrikatzera.

Herri honi dagokion erabakitzeko eskubidea defendatzen jarraituko dugu, lan-legedia eta gizarte-segurantza hemen erabaki nahi dugulako. Eta horrekin batera bermeak behar ditugu, adibidez euskarak gazteleraren menpekotasun legala gainditzeko.

Atzo esaten genuen bezala, bestelako politika bat behar dugu instituzioetan. Ezkerretik hasita. Eskuinari aurre egingo diona, eduki eskaseko adostasunetan erori gabe, argi erakutsiz alternatiba eraldatzaileak daudela eta eragile sozialekin elkarlana bilatuz.

Elkarlan hori da gustatuko litzaigukeena lantzea: langileen aldeko politikak erdigunean jarriko lituzkeena.

4.Gure esku dauden erronkak: Militantzia gehiago botere sindikala irabazteko

Helburu nagusi batekin etorri gara XVI. kongresu honetara: sindikatua indarberritzera. Herri honetako langileen mesedetara dagoen tresna sendotzera.

Gure kuotek eta autonomiak ematen diguten sendotasunarekin.

Gure esku dagoena da, batez ere, ongi egin behar duguna. Erronka batzuk jarri dizkiogu gure buruari, hurrengo lau urteetan bukatuko ez direnak.

Sindikatu feminista bat izateko bidean ari gara. Eraginkorragoak izan nahi dugu planifikazio hobe baten bitartez. Lantokietan langileak sindikalizazioaren bidez indar gehiago edukitzeko. Sindikatu hau oraindik oso urrun dago sabaia jotzetik. Horregatik, benetako jauzi bat eman nahi badugu lantokietan dugun botere sindikalean eta eragin politikoan, bide hori soilik modu batean eman daiteke: jauzi hori militantziaren bidez emango dugu.

Pertsona gehiago. Konprometituagoak. Aktiboagoak. Hobeto antolatuak. Sindikatuan. Borroka guztietan.

Badakigu nola egin. Badakigu, eta gainera, jada egiten dugu.

Urtero, gure sindikatuan, milaka eta milaka pertsona ari dira militantzian: greba bakoitzean, negoziazio bakoitzean, manifestazio bakoitzean.

Militantzia hori existitzen da. Egunero ikusten dugu. Erronka militantzia hori zaintzea da, sendotzea, antolatzea, biderkatzea, militantzia iraunkor bilakatzea.

Hori da gure erronka, eta hori izango da gure bidea. Egin dezakegu. Egingo dugu. Gure esku dagoelako. Behar dugulako.

Eta egingo dugu, sindikatu militante batek ez duelako sabairik.

Besteak beste bi ezaugarri ditu militante batek: ikuspegi kolektiboa eta konpromisoa.

Militante bat da norberaren interesen haratago konponbide kolektiboa bilatzen duena. Hori da militante batean abiapuntua.

Militantea izatea jarrera bat da. Eta ez dago militante izateko modu bakarra. Era askotako militantziak behar ditugu: anitzak eta inklusiboak.

Botere sindikal handiagoa nahi dugu lantoki bakoitzean eta sektore bakoitzean, eta eragin politiko handiagoa.

Horretarako ari gara lanean. Hori da hurrengo urteetan emango dugun jauzia: militante gehiago eta antolatuagoak sindikatuan.

Hau da dena, lagunak. Bihar zuen lantokietara bueltatutakoan, langileek, afiliatuek galdetzen badizuite zer egin duzuen kongresuan, esaiezue langileen mesedetara dagoen erakundea sendotzera eta indartzera etorri zaretela. Hori da bi egunotan egin duguna: sindikatua indarberritu.

Eskerrik asko denoi! Segi bizkor eta pozik bizi!

GORA ELA!

GORA MUNDUKO LANGILERIA!

GORA EUSKAL HERRIA ASKE ETA SOLIDARIOA!

Euskal Herria, 2025eko ekainaren 3an